

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížiť ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutie vo veci 640/2019/TE o transparentnosti rozhodovacieho procesu Rady EÚ vedúceho k prijatiu ročných nariadení, ktorými sa stanovujú rybolovné kvóty

Rozhodnutie

Prípád 640/2019/TE - Otvorené dňa 10/05/2019 - Odporúčanie týkajúce sa 25/10/2019 - Rozhodnutie z dňa 29/04/2020 - Dotknutý orgán Rada Európskej únie (Zistený nesprávny úradný postup) |

Sťažnosť sa týkala transparentnosti rozhodovacieho procesu v Rade EÚ, ktorý viedol k prijatiu ročných nariadení, ktorými sa stanovuje celkový povolený výlov (TAC) určitých populácií rýb v severovýchodnom Atlantiku na roky 2017, 2018 a 2019. Sťažnosť podala environmentálna organizácia ClientEarth.

Sťažovateľ sa obával, že Rada (1) nezaznamenala stanoviská členských štátov vyjadrené v „prípravných orgánoch“ štátnych zamestnancov a veľvyslancov členských štátov, ako aj na zasadnutiach Rady ministrov (2) neposkytla včasný prístup k legislatívnym dokumentom, a to proaktívne a na požiadanie, a 3. má zavedený neúplný register dokumentov, ktorý je ťažko použiteľný.

Ombudsman zastával názor, že predmetné dokumenty sú „legislatívnymi dokumentmi“, ako sú vymedzené v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom. Okrem toho dokumenty obsahujú „informácie o životnom prostredí“ v zmysle Aarhuského nariadenia. K takýmto dokumentom by sa mal poskytnúť širší a včasnejší prístup. Ombudsmanka takisto zistila, že Rada nepreukázala, že zverejnenie dokumentov by vážne ovplyvnilo, predĺžilo alebo skomplikovalo rozhodovací proces.

Ombudsmanka preto odporučila, aby Rada aktívne sprístupnila dokumenty týkajúce sa prijatia nariadenia o TAC v čase ich rozoslania členským štátom alebo čo najskôr po ňom.

Rada sa rozhodla neriadiť sa odporúčaním ombudsmana. Toto je sklamanie. Okrem toho sa v ňom navrhuje, aby Rada v plnej miere nepochopila kritické prepojenie medzi demokraciou a transparentnosťou rozhodovania v záležitostiach, ktoré majú významný vplyv na širšiu verejnosť. To je o to dôležitejšie, keď sa rozhodovanie týka ochrany životného prostredia.

Zdá sa, že pozícia Rady spočíva v tom, že kľúčová demokratická norma – legislatívna transparentnosť – sa musí obetovať za to, čo považuje za väčšie dobro dosiahnutia konsenzu v politickej otázke.

Ombudsmanka potvrdzuje svoje zistenie nesprávneho úradného postupu a svoje odporúčanie.

Okolnosti podania sťažnosti

1. Sťažnosť sa týka transparentnosti rozhodovacieho procesu, ktorý viedol k prijatiu každoročných nariadení stanovujúcich „celkový povolený výlov“ (TAC) pre určité populácie rýb v severovýchodnom Atlantiku. Cieľom TAC je okrem iného udržať populácie rýb na udržateľnej úrovni, čo je základným cieľom nariadenia **EÚ o spoločnej rybárskej politike** [1] [Prepojenie] (nariadenie o SRP). [2] [Prepojenie]

2. **Nariadenia o TAC** prijíma Rada na základe postupu stanoveného v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) [3] [Prepojenie]. V súlade s týmto postupom Európska komisia každoročne pripravuje návrh ročného nariadenia o TAC na základe vedeckých odporúčaní poradných orgánov. Svoj návrh TAC v severovýchodnom Atlantiku zvyčajne prijíma **koncom októbra alebo začiatkom novembra**. V nadväznosti na to sa štátni zamestnanci členských štátov stretávajú každý týždeň v jednom z „prípravných orgánov“ Rady [4] [Prepojenie], v pracovnej skupine pre vnútornú politiku rybného hospodárstva, aby rokovali o návrhu Komisie. Na základe týchto prípravných rokovaní vedie Výbor stálych predstaviteľov (Veľvyslanci COREPER-u) rokovania o návrhu približne týždeň pred zasadnutím Rady pre poľnohospodárstvo a rybárstvo, na ktorom zúčastnení ministri prijímú konečné nariadenie o TAC. Zvyčajne sa to deje v **polovici decembra**.

3. Navrhovateľ, organizácia na ochranu životného prostredia ClientEarth, každoročne analyzuje, ako sú návrhy TAC a konečné nariadenie o TAC v súlade s požiadavkami nariadenia o SRP. Rada môže prijať TAC, ktoré sú v rozpore s uplatniteľným vedeckým odporúčaním, len ak môže poskytnúť vedecké dôkazy alebo preukázať, že dodržiavanie vedeckých odporúčaní by predstavovalo vážne sociálne a hospodárske riziká pre dotknuté rybárske flotily a komunity.

4. Na účely svojej ročnej analýzy sťažovateľ požaduje celý rad informácií. Na tento účel podala v rokoch 2017 až 2019 niekoľko žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom [5] [Prepojenie], ktoré má Rada v držbe a ktoré sa týkajú rozhodovacieho procesu vedúceho k prijatiu nariadenia o TAC.

5. **Sťažovateľ bol** nespokojný s výsledkom svojich žiadostí a 8. apríla 2019 sa obrátil na

ombudsmanku.

Odporúčanie ombudsmana

6. Vo svojom odporúčaní [6] [Prepojenie] ombudsmanka usúdila, že dokumenty týkajúce sa prijatia ročného nariadenia o TAC patria do širokého vymedzenia pojmu „legislatívne dokumenty“ v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, a preto by mali mať **širší** prístup k týmto dokumentom. [7] [Prepojenie] ombudsmanka takisto usúdila, že dokumenty obsahujú informácie o životnom prostredí v zmysle Aarhuského nariadenia [8] [Prepojenie] ombudsmanka preto dospela k záveru, že výnimka v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, v ktorej sa uvádza, že prístup k dokumentu sa zamietne, ak by zverejnenie vážne narušilo rozhodovací proces inštitúcie [9] , sa musí vykladať reštriktívne [10] .

7. Ombudsmanka tiež poznamenala, že dokumenty týkajúce sa prijatia ročného nariadenia o TAC **existujú** aspoň každý rok od konca novembra. Tieto dokumenty poskytujú komplexný prehľad rôznych stanovísk delegácií členských štátov počas rokovaní. Najvýznamnejšou z nich je dokument označovaný ako „biblia“. Ombudsmanka zistila, že práve tento druh informácií by verejnosť, ako napríklad sťažovateľ, potrebovala na to, aby ovplyvnila prebiehajúci rozhodovací proces. Zároveň však zistila, že Rada počas prebiehajúceho rozhodovania nezverejnila dokumenty týkajúce sa prijatia nariadení o TAC na roky 2018 a 2019. [11] [Prepojenie] Namiesto toho boli dokumenty systematicky označené ako „LIMITE“, čo znamená, že Rada takéto dokumenty priamo nesprístupňuje verejnosti na svojom webovom sídle.

8. Ombudsmanka zopakovala svoje stanovisko [12] [Prepojenie], že obmedzenia prístupu k legislatívnym dokumentom by mali byť výnimočné a obmedzené na to, čo je absolútne nevyhnutné. Status „LIMITE“ by sa mal vzťahovať len na tie dokumenty, ktoré sú v čase posúdenia vyňaté zo sprístupnenia na základe jednej z výnimiek stanovených v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom.

9. Rada v podstate tvrdila, že zverejnenie dokumentov, ako je napríklad biblia, pred prijatím konečného nariadenia o TAC by narušilo prebiehajúci rozhodovací proces, ktorý je chránený jednou z výnimiek v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom [13] .

10. Ombudsman nebol týmto argumentom presvedčený. Konštatovala, že Rada nepreukázala, že zverejnenie predmetných dokumentov by vážne ovplyvnilo, predĺžilo alebo skomplikovalo riadny priebeh rozhodovania [14] .

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsmanka dospela k záveru, že systematické označovanie dokumentov Radou týkajúcich sa procesu prijímania ročných nariadení o TAC na roky 2018 a 2019 ako „LIMITE“ predstavuje nesprávny úradný postup. Preto odporučila (v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu európskeho ombudsmana), aby:

- Rada by mala proaktívne zverejňovať dokumenty týkajúce sa prijatia nariadenia o TAC v čase ich rozoslania členským štátom alebo čo najskôr po nich.

12. Rada vo svojej odpovedi na odporúčanie ombudsmana zopakovala svoju pozíciu, že zverejnenie dokumentov, ako je napríklad biblia, pred prijatím konečného nariadenia o TAC, by narušilo prebiehajúci rozhodovací proces. Na podporu svojej pozície Rada uviedla tri hlavné tvrdenia.

13. Po prvé Rada potvrdila svoj názor, že hoci požiadavky transparentnosti sú vyššie, ak Rada koná v rámci legislatívnych činností, požadované dokumenty boli vypracované v rámci postupu vedúceho k prijatiu nelegislatívneho aktu. Preto „*vyššia úroveň transparentnosti, ktorá sa uplatňuje, keď inštitúcie konajú v rámci legislatívneho procesu, nemá rovnakú váhu, pokiaľ ide o rozhodovací postup, ktorého sa týka predmetné vyšetrovanie*“. [15] [Prepojenie]

14. Po druhé Rada uznala, že dokumenty, o ktoré ide v rámci tohto vyšetrovania, môžu obsahovať informácie o životnom prostredí a že v súlade s Aarhuským nariadením [16] [Prepojenie] sa dôvody zamietnutia uvedené v článku 4 ods. 3 prvom pododseku pravidiel Únie o prístupe verejnosti k dokumentom musia v takýchto prípadoch vykladať reštriktívne. Rada však poznamenala, že nariadenie o Aarhuskom dohovore „*nevylučuje možnosť odvolávať sa na výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu, ani nestanovuje automatickú prednosť prevažujúceho verejného záujmu*“ [17] [Prepojenie].

15. Po tretie a vzhľadom na vyššie uvedené úvahy Rada trvala na svojej pozícii, že proaktívne zverejnenie sporných dokumentov by vážne narušilo rozhodovanie vedúce k prijatiu ročného nariadenia o TAC:

- „*Ak by sa v tomto kontexte sprístupnili dokumenty s podrobným opisom stavu rokovaní a konsolidovaných pozícií členských štátov, riskovalo by to zmrazenie príslušných pozícií a obmedzenie flexibility členských štátov pri prechode od ich pôvodných pozícií, ako aj ich ochoty dosiahnuť kompromis, ktoré sú kľúčom k úspešnému dosiahnutiu dohody na úrovni Rady. Zverejnenie počiatočných pozícií členských štátov pred rokovaniami by viedlo k pevnejším pozíciám a znížilo by ich manévrovací priestor na dosiahnutie kompromisu, čím by sa ohrozila dohoda počas rokovaní Rady. To platí nielen vo fáze rozhodovacieho postupu vedúceho k politickej dohode, ale je to relevantné aj vo fáze vedúcej k prijatiu právnych textov skutočným hlasovaním v Rade. Zverejnenie by preto obmedzilo možnosť pokojne diskutovať a súhlasiť, čo by bolo v rozpore s efektívnosťou rozhodovacieho procesu*“. [18] [Prepojenie]

16. Rada ďalej tvrdila, že toto riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu nie je čisto hypotetické, ale rozumne predvídateľné. Na podporu svojho tvrdenia Rada uviedla, že proaktívne sprístupnenie sporných dokumentov:

- oddialiť úspešný výsledok rokovaní Rady, keďže členské štáty musia pri príprave svojich počiatočných pozícií vyvážiť rôzne záujmy týkajúce sa viac ako sto populácií rýb;
- vyvolávať vonkajší tlak, keďže kontext, v ktorom sa rokovania konajú, je vysoko spolitizovaný a podlieha vonkajšej pozornosti; a
- vyžadovať komplexné individuálne posúdenie jednotlivých informácií obsiahnutých v dokumentoch s cieľom overiť, či výnimky stanovené v pravidlách EÚ o prístupe k dokumentom bránia takémuto sprístupneniu. Okrem toho si takéto posúdenia vyžadujú konzultácie s príslušnými účastníkmi pred zverejnením citlivých informácií, ktoré sa ich týkajú.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Rada potvrdila svoj názor, že nemôže proaktívne zverejňovať dokumenty, o ktoré ide v rámci tohto vyšetrovania, systematickým spôsobom. Tento záver je tiež v súlade s rokovacím poriadkom Rady, podľa ktorého Rada môže zverejniť dokumenty (v kontexte legislatívneho alebo nelegislatívneho procesu) len vtedy, ak sa na ne zjavne nevzťahuje žiadna z výnimiek stanovených v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom.

Posúdenie ombudsmana po odporúčaní

18. Pokiaľ ide o prvé tvrdenie Rady, že vyššia úroveň transparentnosti sa uplatňuje len vtedy, keď inštitúcie konajú v rámci legislatívneho procesu, ombudsmanka chce najprv zopakovať jeden z hlavných bodov svojho odporúčania: Všeobecná požiadavka otvorenosti a transparentnosti sa vzťahuje na výkon činnosti inštitúcií EÚ bez ohľadu na to, či ide o legislatívnu povahu alebo nie .

19. Táto požiadavka je zakotvená v článku 15 Zmluvy o Európskej únii [19] [Prepojenie] Zohľadňuje sa aj v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, v ktorých sa vyžaduje, aby „ inštitúcie v čo najväčšej možnej miere sprístupnili dokumenty verejnosti v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra v súlade s pravidlami príslušnej inštitúcie “. [20] Inými slovami, **všetky** dokumenty, na ktoré sa vzťahuje vymedzenie pojmu „dokument“ v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, bez ohľadu na ich povahu, musia byť priamo prístupné „ *pokiaľ je to možné* “. Prístup k dokumentom možno obmedziť len vtedy, ak sa uplatňuje jedna (alebo viacero) výnimiek stanovených v pravidlách [21] .

20. Zároveň je zjavné, že konkrétne rozhodovacie procesy, najmä tie, ktoré vedú k aktom, ktoré sú priamo záväzné pre členské štáty a priamo alebo nepriamo záväzné pre občanov, si vyžadujú ešte vyšší štandard transparentnosti. To je určite prípad, keď inštitúcie konajú v rámci svojej legislatívnej právomoci. Ako Súdny dvor uviedol v rozsudku *Turco* , „ *v tomto ohľade prispieva k posilneniu demokracie tým, že občanom umožňuje kontrolovať všetky informácie, ktoré tvoria základ legislatívneho aktu. Možnosť občanov zistiť dôvody, na ktorých je založená legislatívna činnosť, je predpokladom účinného uplatňovania ich demokratických práv.* “ [22] ombudsman chápe, že základnou myšlienkou, z ktorej vychádza odôvodnenie Dvora audítorov, je, že existujú rozhodovacie procesy, ktoré majú osobitný význam pre verejnosť, a preto si vyžadujú mimoriadne vysoký štandard transparentnosti.

21. Toto odôvodnenie sa odráža v širokom vymedzení pojmu „legislatívne dokumenty“ v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré sa **neobmedzuje** na dokumenty vypracované v rámci formálneho „legislatívneho postupu“, ale zahŕňa všetky „ *dokumenty vypracované alebo prijaté v priebehu postupov prijímania aktov, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty* “. Všetky takéto dokumenty , „ *najmä* “ , by mali byť priamo prístupné s výhradou výnimiek stanovených v týchto pravidlách [23] Ako uviedla ombudsmanka vo svojom odporúčaní, toto širšie vymedzenie pojmu „legislatívne dokumenty“ zdôraznil Súdny dvor EÚ v rozsudku z roku 2018:

- „ *z článku 12 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001... vyplýva, že nielen akty prijaté normotvorcom*

Únie, ale aj všeobecnejšie dokumenty vypracované alebo prijaté v rámci postupov prijímania právnych aktov, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty, sa považujú za „legislatívne dokumenty“, a preto s výhradou článkov 4 a 9 tohto nariadenia musia byť priamo prístupné “. [24]

22. Rozlišovanie medzi „legislatívnymi aktmi“ a „nelegislatívnymi aktmi“ v zmluvách má formálny charakter. Ako správne poznamenala Rada vo svojej odpovedi ombudsmanovi, len právne akty prijaté legislatívnym postupom stanoveným v článku 289 ZFEÚ možno formálne označovať ako „legislatívne akty“. Ombudsman tiež uznáva, že právny základ nariadenia o TAC, článok 43 ods. 3 ZFEÚ, sa formálne netýka prijímania „legislatívnych aktov“ v zmysle zmlúv.

23. Ombudsman však nepovažuje toto formálne rozlíšenie za kritické pri určovaní štandardu transparentnosti, ktorý by sa mal uplatňovať na prijatie aktu, v súlade s vyššie uvedenými úvahami. Kľúčovou otázkou je, či sa rozhodovací proces týka prijímania aktov, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty. Táto logika sa odráža v rokovacom poriadku Rady. V článku 8 týchto pravidiel sa uvádza, že:

- „[v prípade, že **sa Rade predloží nelegislatívny návrh týkajúci sa prijatia pravidiel, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty prostredníctvom nariadení, smerníc alebo rozhodnutí**, na základe príslušných ustanovení zmlúv, s výnimkou vnútorných opatrení, správnych alebo rozpočtových aktov, aktov týkajúcich sa medziinštitucionálnych alebo medzinárodných vzťahov alebo nezáväzných aktov (ako sú závery, odporúčania alebo uznesenia), **prvé rokovanie Rady o dôležitých nových návrhoch je prístupné verejnosti** “. [25] [\[Prepojenie\]](#)

V rokovacom poriadku Rady sa teda uznáva, že existujú nelegislatívne návrhy týkajúce sa prijatia pravidiel, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty, ktoré sú dôležité, a preto by sa mali, podobne ako „legislatívne“ návrhy, prerokovať verejne v Rade.

24. Ako uviedla Rada vo svojej odpovedi ombudsmanovi, „*pri príprave svojej pôvodnej pozície [k TAC] musia členské štáty žonglovať medzi rôznymi záujmami (priemysel versus životné prostredie, malé oproti veľkoobjemovému rybolovu atď.) o viac ako sto populácií* “. [26]

[\[Prepojenie\]](#) Rada okrem toho poukázala na to, že „*dotknutý rozhodovací proces prebieha v kontexte, ktorý je vysoko spolitizovaný a je predmetom intenzívnej vonkajšej pozornosti* “. [27]

[\[Prepojenie\]](#) Z týchto vyhlásení vyplýva, že existuje značný verejný záujem na rozhodovacom procese, o ktorý ide v rámci tohto vyšetrovania, keďže zahŕňa zosúladenie a vyváženie významných environmentálnych, hospodárskych a sociálnych záujmov.

25. Ombudsmanka sa domnieva, že naliehanie Rady v rámci tohto vyšetrovania na formálnom rozlišovaní medzi legislatívnymi a nelegislatívnymi aktmi nie je v súlade s duchom zmlúv a pravidlami EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré si vyžadujú vysoký štandard transparentnosti pri rozhodovaní EÚ a prijímaní rozhodnutí čo najbližšie k občanovi.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je ombudsman presvedčený prvým tvrdením Rady, podľa ktorého by len akty, ktoré sa formálne prijímajú prostredníctvom legislatívneho postupu stanoveného v článku 289 ZFEÚ, mali využívať vyšší štandard transparentnosti pripisovaný

legislatívnym dokumentom v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom. Naopak ombudsmanka potvrdzuje svoje stanovisko, že dokumenty, o ktoré ide v rámci tohto vyšetrovania, by sa mali považovať za „legislatívne dokumenty“ na účely nariadenia č. 1049/2001.

27. Pokiaľ ide o druhý argument Rady, ombudsman víta uznanie Rady, že dokumenty, o ktoré ide v tomto vyšetrovaní, môžu obsahovať informácie o životnom prostredí v zmysle Aarhuského nariadenia. Súhlasí s názorom Rady, že prístup k informáciám o životnom prostredí môže byť stále zamietnutý, ak by zverejnenie vážne narušilo prebiehajúci rozhodovací proces. Ombudsman však opakuje, že výnimka v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, v ktorej sa uvádza, že prístup k dokumentu sa zamietne, ak by zverejnenie vážne narušilo rozhodovací proces inštitúcie [28], sa musí vykladať reštriktívne, pokiaľ ide o informácie o životnom prostredí [29]. Okrem toho, na rozdiel od toho, čo podľa všetkého naznačuje Rada vo svojej odpovedi ombudsmanovi [30] [Prepojenie], táto požiadavka reštriktívneho výkladu výnimky, pokiaľ ide o informácie o životnom prostredí, **nie** je dotknutá legislatívnou alebo nelegislatívnym charakterom predmetných dokumentov.

28. Rada napokon tvrdila, že riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu v prípade proaktívneho zverejnenia by nebolo čisto hypotetické, ale rozumne predvídateľné. Rada v podstate tvrdila, že zverejnenie dokumentov, najmä tých, ktoré obsahujú meniace sa pozície členských štátov, by obmedzilo možnosť pokojného prerokovania týchto záležitostí a dosiahnutia dohody. Podľa Rady to dokazujú dôležité rôzne záujmy, o ktoré ide v tomto rozhodovacom procese, významný vonkajší tlak, ktorý môže byť vyvíjaný na subjekty s rozhodovacou právomocou v dôsledku dôležitých hospodárskych a environmentálnych záujmov, pozornosť, ktorú rozhodovací proces priťahuje (Rada uvádza príklad lobistov, ktorí sa snažia vstúpiť do priestorov Rady s tlačovými preukazmi) a potrebu komplexne analyzovať všetky dokumenty pred zverejnením.

29. Ombudsman nie je presvedčený argumentmi Rady. Opakuje svoje presvedčenie, že možnosť verejnosti vráťane verejnosti s významným záujmom na výsledku rokovaní, či už ide o hospodárske záujmy alebo environmentálne záujmy, je neoddeliteľnou súčasťou výkonu demokratických práv občanmi EÚ. [31] ombudsman sa domnieva, že zverejnenie dokumentov týkajúcich sa prebiehajúcich legislatívnych spisov obsahujúcich stanoviská jednotlivých delegácií v minulosti nemalo tendenciu narušovať rozhodovací proces. V tomto prípade jej neboli predložené dôkazy, ktoré by naznačovali, že výsledok by bol iný.

30. Ombudsmanka preto potvrdzuje svoje stanovisko, že Rada nepreukázala, že zverejnenie predmetných dokumentov by vážne ovplyvnilo, predĺžilo alebo skomplikovalo riadny priebeh rozhodovania. [32]

31. Na základe uvedených skutočností ombudsmanka opätovne potvrdzuje svoj záver, že systematické označovanie dokumentov Radou týkajúcich sa procesu prijímania ročných nariadení o TAC na roky 2018 a 2019 ako „LIMITE“ predstavuje nesprávny úradný postup.

Záver

Na základe vyšetrovania ombudsman uzatvára tento prípad týmto záverom:

Ombudsmanka nie je spokojná s odpoveďou Rady na jej odporúčanie. Ombudsmanka opakuje svoje odporúčanie, aby Rada aktívne zverejnila dokumenty týkajúce sa prijatia nariadenia o TAC v čase ich rozoslania členským štátom alebo čo najskôr po ňom.

Sťažovateľ a Rada budú o tomto rozhodnutí informovaní .

Emily O'Reilly

Európsky ombudsman

Štrasburg 29. 2020

[1] [Prepojenie] Nariadenie (EÚ) č. 1380/2013 o spoločnej rybárskej politike:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1380&from=EN>
[Prepojenie]

[2] [Prepojenie] Viac informácií o TAC: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs_en
[Prepojenie].

[3] [Prepojenie] Článok 43 ods. 3 ZFEÚ.

[4] [Prepojenie] Rade podporuje Výbor stálych predstaviteľov vlád členských štátov pri Európskej únii (COREPER) a viac ako 150 vysoko špecializovaných pracovných skupín a výborov známych ako „prípravné orgány Rady“. Tieto orgány sa zaoberajú konkrétnymi oblasťami alebo témami politiky a okrem iného pripravujú pozície Rady.
<https://www.consilium.europa.eu/en/council-eu/preparatory-bodies/> [Prepojenie].

[5] [Prepojenie] V súlade s pravidlami EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom. Nariadenie č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32001R1049> [Prepojenie].

[6] [Prepojenie] Odporúčanie je k dispozícii tu:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/120761> [Prepojenie]

[7] [Prepojenie] Článok 12 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

[8] [Prepojenie] Nariadenie č. 1367/2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o

prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32006R1367> [Prepojenie]

[9] [Prepojenie] Článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

[10] [Prepojenie] článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia 1367/2006; pozri tiež rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 100:

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].

[11] [Prepojenie] S hlavnou výnimkou sú dokumenty, ktoré musia byť priamo prístupné v súlade s rokovacím poriadkom Rady, pozri článok 11 ods. 3 a 5 prílohy II, ako napríklad návrh Komisie.

[12] [Prepojenie] Pozri aj osobitnú správu európskej ombudsmanky o strategickom vyšetrowaní OI/2/2017/TE o transparentnosti legislatívneho procesu Rady, bod 36, k dispozícii na adrese:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/special-report/en/94921> [Prepojenie]

[13] [Prepojenie] Článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

Rozsudok Súdneho [Prepojenie] dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 108:

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].

[15] [Prepojenie] Odsek 17 stanoviska Rady:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/124286> [Prepojenie].

[16] [Prepojenie] Článok 6 ods. 1.

[17] [Prepojenie] ods. 5 stanoviska Rady.

[18] [Prepojenie] ods. 28 stanoviska Rady.

[19] [Prepojenie] Podľa článku 15 ods. 1 ZEÚ „*v záujme podpory dobrej správy vecí verejných a zabezpečenia účasti občianskej spoločnosti inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vykonávajú svoju prácu čo najotvorenejšie*“. Na tento účel „*každá inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra zabezpečí transparentnosť jej postupov a vo svojom rokovacom poriadku uvedie osobitné ustanovenia týkajúce sa prístupu k jeho dokumentom*“ (článok 15 ods. 3 ZEÚ).

[20] [Prepojenie] Článok 12 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001.

[21] [Prepojenie] Článok 4 nariadenia č. 1049/2001.

Rozsudok Súdneho [Prepojenie] dvora (veľká komora) z 1. júla 2008, *Švédske kráľovstvo a Maurizio Turco/Rada Európskej únie*, spojené veci C-39/05 P a C-52/05 P, bod 46:

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-39/05&language=en> [Prepojenie].

[23] [Prepojenie] Článok 12 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

Rozsudok Súdneho [Prepojenie] dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 85:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].

[25] [Prepojenie] Zdôraznenie doplnené. Ombudsman zároveň konštatuje, že rokovací poriadok Rady sa neriadi širokou definíciou „legislatívnych dokumentov“ v článku 12 ods. 2 pravidiel EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom, ale definuje legislatívny dokument ako „*akýkoľvek dokument vypracovaný alebo prijatý v priebehu prijímania legislatívneho aktu*“. Takýto reštriktívny prístup je poľutovaniahodný.

[26] [Prepojenie] Odsek 29 stanoviska Rady.

[27] [Prepojenie] ods. 30 stanoviska Rady.

[28] [Prepojenie] Článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

[29] [Prepojenie] článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia 1367/2006; pozri tiež rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 100:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].

[30] [Prepojenie] Odsek 19 stanoviska Rady znie: „*Pokiaľ ide o článok 6 ods. 1 druhú vetu nariadenia (ES) č. 1367/2006, Súdny dvor vo svojom rozhodnutí Client Earth skutočne rozhodol, že vzhľadom na jeho odôvodnenie 15, najmä dôvod zamietnutia uvedený v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa má vykladať reštriktívne, pokiaľ ide o informácie o životnom prostredí,*

berúc do úvahy verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie požadovaných informácií,

cieľom je dosiahnuť väčšiu transparentnosť, pokiaľ ide o tieto informácie. To by sa malo niesť v

vzhľadom na to, že tento rozsudok bol vydaný v rámci legislatívneho procesu Únie

rešpektovanie záležitostí životného prostredia a príslušných dokumentov, ktoré určujú, či

Komisia začne legislatívny postup podľa zmlúv.“

Rozsudok [Prepojenie] Súdneho dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 101:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].

Rozsudok Súdneho [Prepojenie] dvora (veľká komora) zo 4. septembra 2018, *ClientEarth/Komisia*, C-57/16, bod 108:

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Prepojenie].